

Kralj Matjaž.

Ljut sovražnik od zahoda
Planil v našo je dežel,
Že v gorato Korotansko
Trume svoje je privel.

Kralj Matjaž mu pot zastopi,
Britki meč pripaše svoj.
Kakor lev z junaki plane
Nad sovrage v ljuti boj.

Tam na polju Gosposvetskem
Moči tla junaška kri,
Meč Matjaževih vojščakov
Vrage krute tu mori.

Res Matjaž se hrabro bje,
A zaman je ves pogum;
Vedno bolj sovrag pritiska,
Novih več prispeje trum.

Kralj Matjaž se jim umika
Z vojsko svojo do goré,
Ki se hipoma razpoči
In vso vojsko sprejme v sé.

Brž nad njo se zopet strne . . .
Le razpoka še reži,
Skozi katero vsacih sto let
Zlata tička prileti.

Hitro kot ognjena strela
Tica goro obleti,
Se prepriča, ali sraka
Po drevesih še kriči.

Hitro v goro spet se vrne,
Kjer Matjaž, vojščaki spé,
Vojski celi tam oznani:
„Srake vedno še kričé!“

Nerálov.

